

שַׁבַּת הָאֲרִיז״ל

נודע שמשנה נולד לז' חדשים, ונודע כי בשבעה באדר נולד משה, נמצא, כי הורתו ועיבורו היה באלול, וזש"ה אנה לידו ושמתי לך, שהוא ר"ת אלול, כלומר הקב"ה אנה לך כל זה. עוד ירצה, אנה, ר"ת 'את' 'נפש' 'הגר', והוא יתרו שנתגייר ע"י משה, והאלהים אנה לידו, שהוא קין אחיו ודאי שיגיירהו. א"ש, עם האמור ר"ת אנה 'את' 'נפש' 'הגר', והוא יתרו, ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה שהוא משה, שנס מפני פרעה, בשעה שהרג את המצרי, כמש"ה ויברח מפני פרעה. (שער הפסוקים)

דרכי האריז"ל (ספר תורה)

א' בענין ס"ת שמוציאים בשני ובחמשי בחול. ונבאר תחילה מנהג מורי ז"ל שהיה נוהג לנשק הס"ת וללוותו לילך אחריו כשמולכים אותו מן ההיכל אל התיבה לקרות בו.

ב' ואח"כ היה נשאר שם סמוך אל התיבה עד שהיו פותחים הס"ת ומראים אותו לקהל כנודע ואז היה מסתכל באותיות הס"ת ממש.

ג' האריז"ל היה אומר שעל ידי הסתכלות האדם מקרוב כ"כ שיוכל לקרוא האותיות היטב עי"ז נמשך אור גדול אל האדם.

ד' ואח"כ היה חוזר למקומו הראשון ויושב שם מיושב עד סיום קריאת הפרשה לא כאותם הנוהגים לעמוד.

ה' זמן הרבה התפלל האריז"ל בביתו בעשרה (כיוון שהיה חולה) ולא חשש שיהיה שם ס"ת לקרוא בו בין בחול ובין בשבת.

ו' ענין הוצאת ס"ת עתה בעת הזה ובימים אלו כמ"ש רז"ל עזרא תיקן לישראל שיהיו קוראים בתורה שני וחמישי והנה נתבאר אצלינו כי ביום ב' וה' שולטת עולם היצירה בעולם ולכן טוב לעסוק בתורה בשני ימים אלו.

ז' בשני וחמישי דימי החול נבקעים ג' ספירות (נצח, הוד, יסוד) תחתונות של ספירת החכמה העליונה ויוצאת הארה גדולה לחוץ, ולכן קוראים ג' עולים. כהן כנגד הנצח קו ימין. לוי כנגד ההוד קו שמאל. ישראל כנגד היסוד קו האמצעי. והנה הארה זו אינה נשארה כן רק לפי שעה ואח"כ חוזרים ומתעלמים בפנים כמתחילה ולכן תיכף אחר הקריאה סוגרים הספר תורה ומחזירים אותו למקומו בתוך ההיכל.

ח' ועתה נבאר ענין האדם עצמו כשעולה לקרוא בתורה צריך לזהר שיראה מקום הקריאה ויסתכל בפסוק אשר

אין לקרוא בשפוי"א בזמן התפילה וקס"ת.
לכבוד רבנו הגדול מר"ן ר' עובדיה יוסף בן גורגיה
זצוק"ל.

פרשת משפטים - שבת שקלים התש"פ.

זמני כניסת ויציאת השבת.

ת"א	ז-ם	זמנים לפי לוח אור החיים
17:12	16:55	כניסת שבת -
18:04	18:07	יציאת שבת -
18:42	18:46	רבנו תם -

פניני הפרשה.

"מכה איש ומות מות יובת" - ירמוז, על קין שהרג את הבל הנקרא איש - שהוא מרע"ה, כמש"ה, כי זה משה האיש. ולכן מות יומת ב"פ, ע"י משה פעם אחת, כשנתגלגל במצרי. ופעם שנית כשנתגלגל בקרח. ואשר לא צדה והאלהים אינה לידו ושמתי לך וגו' .
הנה ר"ת "אנה לידו ושמתי לך" הוא אלול, לרמוז כי הקב"ה בחסדו אנה זמן חדש אלול, לכל מי שחטא בתוך השנה, שישוב אז בתשובה, ויקבלוהו. ובחדש הזה נאמר: "קרוב ה' לכל קוראיו".
עוד ירצה יותר בפרטות, עם האמור למעלה בפסוק הקודם, וירצה בזה, בהיותינו מדקדקים באמרו לנוכח, ושמתי לך מקום, והיל"ל קרא ושמתי לו מקום. אבל ירמוז בזה, למ"ש (בזוהר בר"מ פרשת משפטים) כי הקב"ה ציוה למשה שיפריש ג' ערי מקלט בעבר הירדן, להיות לו לעצמו למקלט, מן סמא"ל, גואל הדם של המצרי, שהרגו משה. ועם זה ההקדמה, יתבאר אלו הפסוקים, באמרם מכה איש ומת, שהוא משה שהרג את המצרי, הנקרא איש מצרי, אם היה במזיד דינו מות יומת. האמנם כיון שתכלית כוונת משה היתה, להועיל ולתקן נשמתו ע"י שיהרגו בשם המפורש, א"כ בשוגג הרג. וזהו ואשר לא צדה, זה משה, אז ושמתי לך מקום לך לעצמך, וזה משה, מקום אשר ינוס שמה הם ערי מקלט שהכנתה. המצרי בגימטריא משה, לרמוז, כי עתיד היה משה להרוג את המצרי. עוד (נלע"ד שמואל), כי המצרי בגימטריא משה, הוא אחיו, קין אחיו של משה, ומספרו כמספרו. עוד ירצה, עמ"ש בפירוש הא', כי ר"ת 'אנה לידו ושמתי לך' הוא אלול, לרמוז, כי חדש אלול מוכן לתשובה, והכל צריכים לשוב בתשובה בחדש הזה, אף מי שחטא שלא במתכוין. ואם נרצה לקשר הפירוש הזה, גם על משה כאמור, יהיה ביאור הענין כך, כי הנה

עתידי להתחיל אח"כ תכסה הכתיבה ע"י מפה של הס"ת ואז תברך ברכת התורה שלפניה ואח"כ תפתח ותקרא ואח"כ תחזור ותסתום הכתיבה ואז תברך ברכת התורה של אחריה ואעפ"י שיש פוסקים שכתבו שאין צורך לכל זה כמ"ש בב"י וע"ש.

ט' גם צריך לזהר כשיעלה לקרוא בס"ת שיאחז בס"ת בשני ידיו ולא בתיק כ"א ביריעה עצמה יד א' מצ"ז ויד א' מצ"ז אבל תאחוז אותה ע"י מפה של הס"ת לא בידך ממש כאומרם ז"ל כל האוחז ס"ת ערום נקבר ערום מאותה מצוה (שער הכוונות)

מאמרי האריז"ל (פרקי אבות)

"ישׁוב יום אׁזוד לִפְנֵי מִיתַתְךָ" – דע כי במקום א' בזהר אמר כי מסתלק צ"ל האדם ל' יום לפני המיתה ובמקום אחר אמר שמסתלק בליל הושענא רבה אך שניהם הם אמיתיים כי בליל ה"ר מסתלק הצל להורות על גזירת המיתה שנגזרה עליו וע"י הסרתו והסתלקות מעליו ישלטו אז בו החיצונים וכיון שנמסר בידם לא חיישו עוד ואז חוזר הצל למקומו, כי זולת הצלם אין חיות לאדם כלל, ולכן אם נגזר עליו שימות אחר י' חדשים וכיוצא מהיכן ימשכו לו עוד חיות אם לא שיחזור הצלם למקומו. ואח"כ ל' יום קודם שימות אז מסתלק לגמרי ובאותו צל מסתלק חיות האדם יום יום עד שימות לגמרי ולזה אמרו חז"ל שוב יום אחד לפני מיתתך דהיינו יום הושענא רבה שהוא היום לפני המיתה ממש והבן.

"הוא ה'י אומר אל תהי ב' לכל אדם ואל תהי מפלג' לכל דבר" – פי' כל האדם שהוא בעל קומה שכולם בכלל האדם, אלא שכולם חסרים התולדות חוץ ממי שזוכה לצלם ודמות ואעפ"כ התרה ג"כ כך על כל בעלי חיים ואמר שלא תתגאה על שום בריאה קלה או גרועה שבעולם, לפי שאין אדם שאין לו שעה לכן אפשר שיתעלה בנשמה חשובה יותר ממך וכן מי שאין בו רוח חיים עתידי להתיישב במקומו אל תפליגיהו.

"גם אל תהי ב' לכל אדם" – דע כי לפעמים יהיה לאדם נשמה גדולת הערך, ולא יזהר סיבה אינו משיג כראוי לסיבת הדור או לא יזהר סיבה אחרת ואולי מי שמבין יותר ממנו ירצה לבזותו. לכן אמר אל תהי בז וגו' שאין לך אדם שאין לו שעה ואעפ"י שעתה אינו מבין שמא יבא הזמן והשעה שיסור מעליו הקליפה הסותם שכלו וישיג אז יותר ממך. או ירצה שאפילו שנודע שלא ישיג יותר ממך עכ"ז הוא ראוי להתכבד יותר ממך כי אולי יש לך ט' חלקים ניצוצים נשמה ולו אין עתה כי אם חלק וניצוץ א'. וזה גורם לך שידעת יותר ממנו אבל בערך שאין לו רק חלק א' לבד המועט הוא יותר, שמא בגלגול אחר יתנו לו ניצוצים מחלקים רבים כמוך או יותר ולכן אמר אל תבזהו. ומה שאמר אל תהי מפליג לכל דבר המשל כשאומר אדם איזה פשט שהענין באמת

האמיתי, אך אינו מתיישב באותו פסוק ומקום שהוא אומר, אל תרחיקיהו בעבור זה כיון שהענין נאה יהיה מתיישב במקום ופסוק אחר. וע"ד הסוד כי השרוי בלא אשה שרוי בלא ברכה כמשארז"ל והנה (הנהגת) ז"א שהוא אדם נקרא יום. והמלכות נקרא שעה וזה שאמר אל תהי בז לכל אדם, ואעפ"י שהוא עת הקטנות ואינו משיג המוחין דגדלות, הוא בסבת שאין לו בת זוגו העוזרות אותו הנקראת שעה, ואין לך אדם שאין לו שעה, היום או מחר ואל תהי מפליג לכל דבר, שהיא המלכות, כי אם אינך מבין אותו לפי שאין לה מקום אשר לא נתלבשה בלבושים שלמטה ממנו כדי שתוכל להבינה, וכשתלבש באותו לבוש שהוא מקומה אז תבין אותה ולכן אל תפליגהו. (מאמרי הש"ס)

שבחי האריז"ל / סיפור.

כתב המהר"ח"ו, בשנת ש"ל. הייתה אישה חכמה מדברת עתידות וגם הייתה בקיאה בטיפות השמן, ואשאל ממנה על השמן בלחש כמנהג, על ענין השגתי בחכמת הקבלה, ולא ידעה להשיבני עד אשר לבשה רוח קנאה ותתחזק בלחשיה ותקם על רגליה ותנשק רגלי ותאמר: "תמחול לי, כי לא הייתי מכרת גדולת נשמתך, והנה אינה מערך נשמות חכמי זה הדור, אלא מדורות התנאים הראשונים, כפי מה שראיתי בשמן הזה". והנה תשובה שאלתך, הראו לי בשמן הזה באותיות אשורית, שכן אתה חושק וצמא לידע חכמה אחת, הנקראת קבלה, ועליה אתה שואל. ודע כי תשיג אותה, מה שלא השיג שום חכם מהקודמים אליך מכמה דורות. וזה יהיה על ידי חכם אחד גדול שיבא בתוך זו השנה לצפת, ממצרים, והוא ילמד לך זו החכמה. (ספר החזיונות)

לכבוד השי"ת ולעילוי שכינת עוזנו בביאת הגואל ובנין בית המקדש לע"נ מתי ישראל ולהבדיל לרפואת כל חולי עם ישראל ולזרע קדש של קיימא לכל החשוכי בנים וזווגים הגונים לכל הצריכים ופרנסה טובה ושפע רב ברוחניות ובגשמיות לכלל ישראל. לרפואת: אריאלה בת רבקה, ופרחיה בת רינה, ח' חיים בן שרה, ח' אברהם רוני בן מרים, ח' אביחי נחמה בן אילנה, מירה בת בת שבע, מיכל בת בלוריה, יניב בן טובה, משה בן רוזה, שקד בן אילנית, בר בת לימור, הי"ו . לזווגים טובים במהרה: לבתיה תמר, שירה, אביגיל, יהודית ברכה, בחוריה יעל בנות מירה מרים אסתר. אפרת ב' תמר, בני ובנות חיה ושאלתיאל משה. מלכה ב' שמחה. תהילה ושירה ב' אסתר ברכה, נעמי ב' אילנה, בת חן ושירה ב' מרים, נעמה ב' סיגלית, ארז ואסתר שרה בני אריאלה, חוה רבקה ורות ב' תמר. יהונתן ב' אורנה. אילאי ואריאל ב' מיכל . לע"נ רבקה בת שושנה, ח' אשר ויששכר בני בת שבע, הרב אליהו בן עיישא, חיים בן בלנקה, יהודה בן קמרה, אליהו בן נרקיס, לאה פייגא בת רחל, מרים בת שרה, מרסל בת חביבה, ח' דוד בן רחל, נחמה בת יוכבד, (נא ללמוד לע"נ הערירים – משה איתן אלון בן חביבה, שרה בת בלומה, אסתר ברושטיין בת שרה) ת.נ.צ.ב.ה.

למעונינים ללמוד או לפתוח שיעור בתורת האריז"ל נא ליצור קשר יו"ל ע"י כולל ה' אחד הר נוף י-ם עורך ישי ג. הי"ו להקדשות/ לע"נ / לרפואה ותרומות טלפקס 029666012 במיל yq131327@gmail.com לקבלת העלון

העלון טעון גניזה

שבת שלום .